

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 226/2026
03.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Душана Краљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 1К 298/24 од 04.09.2025. године и Вишег суда у Неготину 3Кж1. 38/25 од 18.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Краљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 1К 298/24 од 04.09.2025. године и Вишег суда у Неготину 3Кж1. 38/25 од 18.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину 1К 298/24 од 04.09.2025. године окривљена АА, оглашена је кривом да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за које јој је утврђена новчана казна у одређеном износу од 20.000,00 динара и кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, за које је утврђена новчана казна у одређеном износу од 25.000,00 динара, па је осуђена на јединствену новчану казну у одређеном износу од 45.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде, док је приватна тужила ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Неготину 3Кж1. 38/25 од 18.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Душана Краљевића и пресуда Основног суда у Неготину 1К 298/24 од 04.09.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене, адвокат Душан Краљевић без навођења законских разлога за побијање ових одлука, са предлогом да Врховни суд усвоји као

основан захтев за заштиту законитост, побијане пресуде преиначи и окривљену на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку ослободи од оптужбе за дела за која је оглашена кривом.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепени судови погрешно оценили да је окривљена извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика не примењујући одредбу члана 170. став 4. Кривичног законика, с обзиром да излагање преко Facebook странице окривљена није дала ради омаловажавања приватне тужиле, већ ради заштите животиња, а са друге стране погрешно су окривљену огласили кривом за кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, иако се ради о обичној фотографији приватне тужиле, без приказивања интима и интимног положаја, на који начин се, по наводима браниоца, не задире у лични живот приватне тужиле и нема субјективног елемента за постојање овог кривичног дела. Овако изнетим наводима бранилац суштински на основу сопствене оцене изведених доказа извлачи закључак о непостојању кривичних дела за која је окривљена оглашена кривом, на који начин чињенично оспорава побијане пресуде и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**